

[Sinnbeck.]

sigt er opmærksom på, at der også bliver tilstrækkelig mange gymnasielærere, seminarielærere og lærere til teknisk uddannelse. Jeg er enig med det ærede medlem i, at det er et problem, som også må ses i nøje sammenhæng med det, vi her drøfter. Det nytter jo ikke, at vi udvider seminariekapaciteten, hvis der ikke er seminarielærere nok, og vi vil fra mit parti henstille til den højtærede undervisningsminister, at man fremover har opmærksomheden rettet også mod dette.

Vi kan også give tilslutning til tanken om, at man gør, hvad man kan for at undersøge, om der rundt omkring i landet kan oprettes flere aften- og eftermiddagsseminarer i de bygninger, man allerede har.

Det må ganske enkelt erkendes, at den nødlov, vi behandler i dag, vil sætte en bremse på udbygningen af skoleloven af 1958. Det er meget beklageligt, men sådan er forholdet. Kendsgerninger er hårde drenge, og kendsgerningerne siger, at der langtfra er lærere nok. Vi er altså i den situation her i landet, at vi skal sætte lærere på rationeringskort. Det har de skiftende ministre et ganske betydeligt ansvar for, og det nytter ikke, at de lægger ansvaret over på et lærerbehovsudvalg.

Men når situationen er således, må jeg sige, at så forstår jeg ikke, at den højtærede undervisningsminister har så travlt med at tale om f. eks., at der kommer lovforslag om også et 10. frivilligt skoleår. Vi vil i mit parti foretrække, at man koncentrerer sig om de opgaver, man allerede har påtaget sig, herunder bl. a. om udbygningen af det 8. skoleår. Det kan ikke undgå ude i befolkningen at gøre et underligt indtryk, når man konstaterer, at samtidig med, at vi i det høje ting taler om en rent ud katastrofal lærermangel, så taler den højtærede undervisningsminister rundt omkring på møder i landet om, at nu skal der snart komme et lovforslag om et 10. skoleår, der jo ikke kan undgå at stille endnu større krav til lærerkrafter. Jeg er vel klar over, at en del af

disse lærere kan hentes i ikke-seminarieuddannede læreres kreds. Der kan blive tale om faglærere i et ganske betydeligt antal. Men jeg er sikker på, at skulle man nu gennemføre det frivillige 10. skoleår, vil der blive endnu større pres på den gruppe lærere, vi har, og vi mener ikke, at det er rigtigt i øjeblikket. Jeg tror, hele befolkningen vil være enig med det høje ting i, at nu skal vi først løse de store problemer, vi har, før vi tager alt for lange skridt længere på vejen.

Mit parti kan altså tilslutte sig det forslag, vi har til anden behandling, som nødforanstaltning. Vi vil håbe og også tro, at det får nogen virkning, men vi vil samtidig kraftigt henstille til ministeriet, at man nøje følger udviklingen, og at den højtærede minister, før folkettingen tager ferie, giver folkettingen yderligere orientering om udviklingen.

Ellen Strange Petersen: Flertallet i den konservative gruppe kan tiltræde lovforslaget også med det ændringsforslag, der nu foreligger. Enkelte medlemmer af min gruppe har dog forbeholdt sig deres stilling.

Jeg tror, at alle i det udvalg, der har arbejdet med spørgsmålet, beklager, at der ikke har været mere tid til rådighed. Lovforslaget blev nok fremsat allerede i december, men på grund af juleferien varede det til midten af januar, før udvalget kom i gang med sit arbejde, og jeg har indtryk af, at afslutningen af udvalgets arbejde er blevet fremrykket, fordi den højtærede undervisningsminister skal på rejse. Men i øvrigt har det stået os alle klart fra starten, at hvis dette lovforslag skulle have nogen betydning for det kommende skoleår, var det nødvendigt, at det blev færdigbehandlet, inden skolerne skulle tilrettelægge deres timeplaner.

Det ærede medlem hr. K. B. Andersen angriber stærkt de konservative, fordi de har modsat sig at lade udvalget fortsætte sit arbejde, efter at dette lovforslag er vedtaget. Må jeg svare, at det er af principielle grunde, vi modsætter os det. Vi